

Моделі виховних систем

Організація виховного процесу.
Особистість учня як суб'єкта
виховання

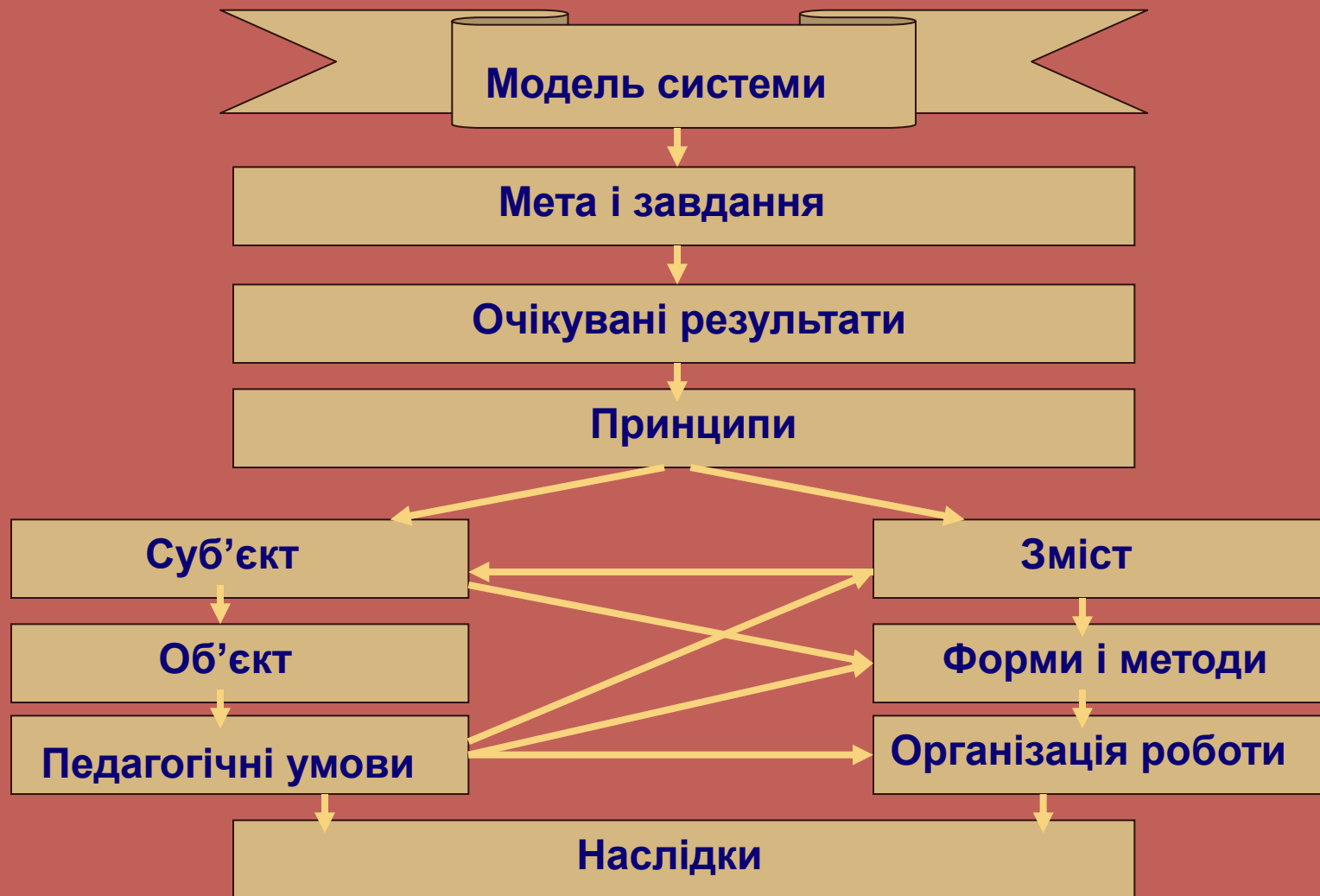
Матеріали до педагогічної ради
Учитель Мітюхіна Н.В.

Про виховання

- Лев Толстой: "Виховання – це вплив на серце тих,кого ми виховуємо"
- Сократ: "У людини є сонце... Тільки не треба його гасити".
- Народна мудрість: "Без виховання і настанови людина наче земля,яка хоч і найкраща,але родитиме тільки бурян, якщо на ній не працювати".

Структура – модель виховної системи

Програми діяльності

**Програма діяльності
класного керівника**

Навчання

Здоров'я

Спілкування

Дозвілля

**Програма діяльності
учня**

Я - людина

Я - учень

Я – член сім'ї

Я – громадянин України

Складові виховного простору

Виховний простір
залежить від тісної
співпраці учителя з
учнями, від
взаєморозуміння та
взаємоповаги.

Системи виховання

1. Фізично – оздоровча.

**2. Предметно –
перетворювальна.**

**3. Навчально –
пізнавальна**

**4. Соціально –
комунікативна.**

**5. Оцінно –
орієнтаційна.**

Модель фізично – оздоровчої системи виховання

- 1.Формування здорового способу життя.**
- 2.Виховання любові до життя.**
- 3.Потреба фізичного самовдосконалення.**
- 4.Відповідальне ставлення до здоров'я.**
- 5.Охорона життя, здоров'я, гідності.**
- 6.Статеве виховання.**
- 7.Зміцнення власного здоров'я.**

Вимоги до фізично – оздоровчої системи

- 1.Формувати інтерес до фізичної культури і спорту.
- 2.Формувати потреби в різних видах фізичної роботи
- 3.Залучати учнів до занять оздоровленням.
- 4.Використовувати різні види фізично – оздоровчої діяльності

Педагогічна модель фізично – оздоровчої діяльності

- 1.Формувати санітарно – гігієнічні
уміння та навички.
- 2.Попередження травматизму
- 3.Туристично – краєзнавча робота.
- 4.Залучення батьків до різних видів
спортивної діяльності.
- 5.Консультативна робота
медпрацівників.
- 6.Організація курсів валеології.
7. Організація харчування.

Предметно – перетворювальна виховна система

- 1.Залучення учнів до продуктивної діяльності.
- 2.Суспільно – корисна значущість трудової діяльності.
- 3.Наближення праці дітей до праці дорослих.
- 4.Тварчий характер праці
- 5 Постійність продуктивної праці для дітей.

Завдання предметно – перетворювальної діяльності

1. Оволодіння сферами життєдіяльності сучасної людини.
2. Виховання бережливого ставлення до результатів праці людей.
3. Доводити справу до завершення.
4. Охорона природи і навколишнього середовища.
5. Збереження і примноження художніх, наукових, технічних цінностей.
6. Ознайомлення з масовими професіями.
7. Турбота про здоров'я і сучасний побут.

Напрямки предметно – перетворювальної діяльності

**1. Трудова діяльність в
сім'ї.**

**2. Трудова діяльність в
школі.**

3. Пришкільна ділянка.

**4. Природоохоронна
діяльність.**

**5. Благочинна
діяльність.**

Навчально – пізнавальна система виховання

1. Розуміння
суспільної ролі
наукових знань.
2. Розвиток
пізнавальних
інтересів.
3. Відповідальне
ставлення до
навчання.
4. Самореалізація
учнів.
5. Елементи культури
розумової
діяльності.

Напрямки роботи навчально – пізнавальної системи

**1. Урочні форми
навчання та виховання**

**2. Масові позаурочні
заходи**

**3. Спеціальні групові
форми позакласної
роботи**

**4. Позаурочна робота з
обдарованими дітьми**

**5. Позашкільна
навчально-пізнавальна
діяльність**

Соціально-комунікативна модель виховання

Міжособистісне спілкування – елемент видів діяльності

Функції спілкування як частина соціально-комунікативної моделі

1. Інформаційна

2. Мотиваційна

3. Регулююча

**4. Предметно-
перетворювальна**

**5. Піклування про
однолітків, старших,
молодших**

На ґрунті комунікативної активності формується:

1. Почуття товариськості, дружби

2. Чуйність, такт

3. Культура спілкування

4. Культура бажань

5. Осмислення національних почуттів

6. Усвідомлення громадських понять

Завдання моделі

1. Підвищення загальної культури особистості (мислення, мовлення, спілкування).
2. Включення в процес взаємодії з іншими людьми.
3. Розвивати техніку спілкування.
4. Утверджувати довірливі взаємовідносини як вищу цінність спілкування.
5. Формування культури риторики (красномовства)

Оцінно-орієнтаційна модель виховання (творче засвоєння оточуючого світу)

1. Прагнення до раціонально - оціночної діяльності.
2. Засвоєння системи нормативних знань.
3. Визначати цінність того чи іншого об'єкта (оціносні уміння).
4. Здатність до соціальної орієнтації у стосунках з людьми.

Напрямки формування моделі

**1. Ознайомити з
досягненнями світової й
національної культури**

**2. Збереження
народних звичаїв,
традицій**

**3. Заняття мистецтвом,
художньою
самодіяльністю**

**4. Самооцінка учнів у
колективі**

**5. Моральний вибір
поведінки**

Умови формування моделі

1. **Визнання прав і свобод дитини**
2. **Дитина вільна у виборі цінностей.**
3. **Педагог – порадник, товариш, який прагне поділитися своїми цінностями.**
4. **Самостійність в оцінці соціальних явищ.**

Наша діяльність набуває характеру так званого виховного заходу, під яким розуміється колективна, групова справа. Навіть відкинувши “виховний захід” як термін, школа не може відкинути педагогічну традицію групових справ як необхідного елементу виховного процесу.

Проте діяльність сама по собі не забезпечує ефективності розвитку та виховання. Без педагогічного продумування та участі в ній кожного учня не може бути й мови про будь-який позитивний вплив

